

cuvânt ucigător. Căci, a vorbi de rău pe aproapele tău, te încadrează în canonul de ucidere! Ucidere cu îngăduință, că ai vorbit numai de rău! Vorbiți-vă de bine!

Ați observat, frațiile voastre, că criteriul de mântuire în Evanghelie este iubirea? După asta ne va judeca: „De ce n-ați iubit?” Ați observat, atunci când se citesc Evangheliile cum repetă mereu Dumnezeu: Iubiți-vă! Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unul pe altul... Să vă iubiți cum v-am iubit Eu! «Să vă iubiți!»

Măi, fraților, ne întrebăm de ce oare nu iubim. De ce? Stăm așa întâmplător? Mergem în virtutea inerției? Adică a venit ziua de azi, vine și ziua de mâine... Dar, auziți: veți fi obligați și certați și judecați – și eu și toți -, dacă vorbim de rău în loc să binecuvântăm pe frații noștri. Iată, acesta este lucrul de mare importanță: a nu vorbi de rău!

Știți că părintele acela din Pateric, care era considerat mai lenevos în mănăstire, îmbolnăvinduse, a venit la el toată mănăstirea și cu starețul; și el era vesel. Și i-a spus starețul: „Ești vesel, frate, dar ai fost cam lenevuț!” Și el a răspuns: „Așa este precuvioase! Dar n-am vorbit de rău pe nimeni! N-am judecat! Și dacă n-am vorbit de rău, Cel Care judecă ne-a spus: «Să nu judeci, să nu vorbești de rău pe nimeni, că nici Eu nu te judec pe tine!» Să nu mă judece nici pe mine Hristos, că nici eu n-am vorbit de rău pe nimeni!”. Și știți ce-a zis starețul? „Mai mult decât noi ai făcut!”.

Da! Pentru că este o mare luptă interioară. Deci, care este obiectivul? Să ne cucerim pe noi înșine! Este o luptă interioară foarte mare: să nu vorbești de rău și să iubești! Da, este posibil!

Sursa: *Convorbiri duhovnicești I* - Arsenie Papacioc

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti:** 29 martie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 1 aprilie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 2 aprilie / 08:30 – **Sfânta Liturghie și Parastas**
- **Duminică:** 3 aprilie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a III-a din Post (a Sfintei Cruci)*

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

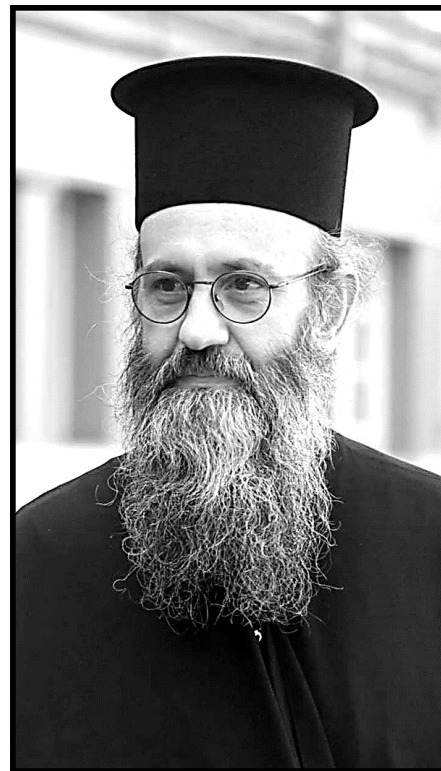
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 159 / 27 martie 2016

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA -RUGĂCIUNEA NEÎNCETATĂ-

Faptul că toți creștinii, inclusiv cei ce trăiesc în lume, ar trebui să se roage neîncetat pe cât este cu putință, ne este arătat prin intermediul unui incident pe care Sfântul Filotei Kokkinos îl povestește în biografia Sfântului Grigorie. Pe vremea când Sfântul trăia într-o asceză severă în Verroia, el se închidea în chilia sa pe parcursul zilelor săptămânii, cu excepția Sâmbetei și a Duminicii pentru a săvârși Sfânta Liturghie și pentru a-și sfătui frații de credință. Într-o astfel de ocazie el le vorbea creștinilor, sfătuindu-i să se roage neîncetat. Citând îndemnul Sfântului Apostol Pavel făcut către întreaga Biserică "de a se ruga neîncetat", cuvintele Proorocului și împăratului David "Așezatu-L-am pe

IPS HIEROTHEOS
VLACHOS

Domnul pururea dinaintea ochilor mei", precum și cuvintele Sfântului Grigorie Teologul: "Domnul ar trebui pomenit mai des decât facem noi respirația", el însuși sfătuia practicarea rugăciunii neîncetate: "orice creștin, indiferent de poziția lui socială, ar trebui să se roage neîncetat". În același timp, el spunea că noi trebuie să-i învățăm pe toți această rugăciune și în toate felurile să-i îndrumăm spre folosirea ei "nu numai pe cei ce au părăsit lumea și trăiesc în singurătate, dar și pe bărbați, femei și copii, atât pe cei instruiți cât și pe cei simpli, și pe toți laolaltă". Printre cei prezenți, atunci când dădea aceste învățături, se afla un bătrân monah pe nume Iov. El era râvnitor spre cele sfinte prin felul său de viață, simplu în purtări și strălucitor în virtute, drept în toate cele ale vieții și în toate simplu și cinstit. El îl iubea pe Sfântul Grigorie foarte mult și adesea venea ca să discute cu el. Dar atunci când l-a auzit predicând rugăciunea neîncetată și faptul că toți trebuie să o practice, a început să aducă obiecții, spunând că aceste învățături pot fi puse în aplicare doar de către monahi și de către cei retrași din lume, iar nu de către cei mulți care trăiesc în lume. Sfântul Grigorie a început să adauge și alte învățături despre aceste lucruri, dar, întrucât bătrânul ascet nu se lăsa

convins, el puse punct discuției, dorind mai presus de orice să evite pălăvrăgeala și cearta. Dar, atunci când monahul acela merse la chilie și se afla la rugăciune, Dumnezeu îi trimise un înger de lumină care îi spuse: "în nici un caz să nu te îndoiești de Sfântul Grigorie în legătură cu tocmai ceea ce s-a discutat între voi". După ce a avut această revelație, bătrânul se duse direct la Sfântul Grigorie pentru a-i relata revelația avută și pentru a-i cere iertare pentru neascultare și încăpățănare. Într-adevăr, când după puțină vreme a sosit ceasul ca monahul Iov să părăsească această lume, dându-și ultima răsufare, el l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru a-l fi învrednicit să fie prieten și partener de conversație cu Grigorie și pentru a fi câștigat atât de mult pe plan duhovnicesc din învățăturile și prietenia sa. Așadar, rugăciunea ca mijloc de curățire a inimii omului și de iluminare a minții sale, poate fi practică de către toți creștinii. Nu este doar o îndatorire a monahilor, ci un dar oferit tuturor celor ce doresc să atingă îndumnezeirea prin Har.

Sursa: *Sfântul Grigorie Palama*, Hierotheos Vlachos, Mitropolit de Nafpaktos, Ed. Bunavestire, Bacău, 2000

PĂRINTELE ARHIMANDRIT ARSENIE PAPACIOC

CEI MAI MULȚI CARE VORBESC DE RĂU SUNT ÎN IAD!

Nu mai vorbiți unul despre altul de rău! Vorbiți numai de bine! Să știi că după cuvintele tale te va judeca. Sau după cuvintele tale te vei bucura! Că este o foarte mare rușine să vorbești de rău pe fratele tău de drum, în luptă cu același dușman nesuferit, diavolul!

Este foarte mare darul să ai pe cineva lângă tine! În iad este o mare fericire, cum zice Sfântul Macarie, când se vede unul cu altul. Căci zice: „În orice ceas te vei milostivi spre cei ce sunt în chinuri și te vei ruga pentru dânșii, se mângâie puțin!”

Iar Avva Macarie l-a întrebat: „Care este mângâierea și care este chinul?” I s-a răspuns: „Pe cât este departe cerul de pământ, atât este focul de dedesubtul nostru, fiindcă de la picioare până la cap stăm în mijlocul focului și nu este cu putință să se vadă cineva față către față, ci fața fiecăruia este lipită de spatele celui alt. Deci, când te rogi tu pentru noi, din parte vede cineva fața celui alt! Aceasta este mângâierea noastră!”

Auzi ce bucurie?

Acum, când suntem tovarăși de drum toți, ne urâm unul pe altul? Ai în traistă un lucru bun, care ține de foame, și celălalt nu are, și tu mergi cu el și nu-i dai și lui? Îi dai șarpe? Îi dai răutate? Vă dați seama cât de mult se greșește în fața lui Dumnezeu, pentru că nu prețuim faptul că suntem împreună? Vorbiți-vă de bine!

Spuneam și sunt foarte convins, că în iad sunt cei mai mulți care vorbesc de rău. Vorbesc de rău și se motivează: „Ce, numai eu vorbesc?” „Da' ce, eu n-am dreptate?”

Nu! N-ai dreptate! Și ce te interesează că vorbește acela de rău? Că poate dracul vorbește prin acela! Tu ai venit la mănăstire pentru bine-cuvântare! Ai venit la mănăstire ca să te înfrățești! Ați văzut frățiile voastre – dacă ar fi cu putință să vedeți -, îngeri certându-se? Îngeri vorbind de rău pe alți îngeri? Și noi, călugării, suntem îngeri ai pământului! Suntem cînîngeresc! Suntem dincolo de lume, în lume fiind! Sigur că da. Iubiți-vă! Eu v-am spus vouă! Vă privește.

Sfântul Grigorie de Nazianz spune că pentru orice cuvânt în plus dăm răspuns! Cu atât mai mult pentru orice cuvânt rușinos! Și zic și eu mai departe cu atât mai mult de orice